

CÁI TÔI

Cả thế giới nín thở cả tuần nay để chờ đợi cuộc gặp gỡ được cho là “Cuộc Gặp Gỡ Lịch Sử” của hai vị Nguyên Thủ Quốc Gia của hai siêu cường nguyên tử hiện nay là Donald Trump, Tổng thống Hoa Kỳ và Tổng thống Nga Vladimir Putin ngày 15/8/2025 tại Căn cứ Liên Hợp Elmendorf–Richardson ở thành phố Anchorage, Tiểu bang Alaska Hoa Kỳ.

Mọi người đều kỳ vọng, nhất là Tổng thống Ukraine Zelenskyy và Liên Minh Châu Âu (EU) sau cuộc gặp gỡ lịch sử này sẽ có một sự thay đổi tốt đẹp nào đó cho cuộc chiến đang tiếp diễn của Nga và Ukraine đã kéo dài hơn ba (3) năm với vô số tổn thất và thiệt hại cho cả đôi bên.

Nhưng đáng buồn thay, sau cuộc gặp gỡ kéo dài ba giờ đồng hồ của Trump và Putin không đạt được tiến triển nào trong việc chia sẻ về cuộc chiến ở Ukraine, điều mà mọi người đang mong đợi, nhất là Donald Trump. Trong cuộc họp báo ngay sau đó, Putin phát biểu trước, một điều bất thường đối với một nguyên thủ quốc gia đến thăm trên đất Mỹ.

Vladimir Putin tuyên bố một câu ngắn gọn “xanh rờn” như sau:

... *“Cuộc xung đột ở Ukraine không xảy ra nếu Ông Donald Trump là Tổng thống Mỹ vào năm 2022...”*

Trump thì tuyên bố rằng:

... *“Sẽ không có thỏa thuận nào cho đến khi có một thỏa thuận”. (There is no deal until there’s a deal)*

Trong suốt cuộc họp, từ “ngừng bắn” không được nhắc tới. Theo tin của New York Times thì khi hội nghị thượng đỉnh bắt đầu, hai vị tổng thống đi riêng, không có phụ tá, cận vệ, thông dịch viên, chỉ có Trump và Putin trên chiếc limousine của Trump cùng với tài xế của Trump, một điều hiếm thấy.

Không có câu hỏi nào của các phóng viên ký giả thế giới, hai vị tổng thống rời khỏi sân khấu sau khi bắt tay, phớt lờ những cánh tay giơ lên của hàng chục nhà báo từ cả hai quốc gia và trên khắp thế giới. Điều đó thật bất thường đối với Trump, người đã trả lời phỏng vấn ngay sau đó với Fox News, trong đó Trump đặt trách nhiệm ngừng bắn ở Ukraine: *“Giờ đây, việc thực hiện điều đó thực sự phụ thuộc vào Tổng thống Zelenskyy...”*

Có tin Zelenskyy sẽ đến Washington ngày thứ hai 18/8/2025.

Xin nhắc lại, ngay sau phiên họp ngày 9/8/2025 của Liên Hiệp Châu Âu, Zelenskyy đã tuyên bố cứng rắn rằng: “Người Ukraine sẽ không trao đất đai của họ cho những kẻ chiếm đóng bất hợp pháp. Không ai có thể thay mặt Ukraine để nhượng bộ vấn đề này...”

Trước đây, lâu lắm rồi, xạo tôi có “XẠO” nhiều lần rồi, rằng:

- Khi nào (WHEN) kết thúc là quyết định ở Zelenskyy.
- Kết thúc như thế nào (HOW) là do quyết định ở Trump và Putin.

Có câu danh ngôn:

“Nếu bạn không được ngồi vào bàn đàm phán, bạn sẽ bị đưa lên bàn ăn.”

Ôn cố tri tâm một chút xiu:

... “Đêm 29 rạng sáng 30/9/1938 Thủ tướng Anh, Pháp, và Ý gặp Hitler tại Munich để ký một hiệp định cắt đất Tiệp Khắc dâng cho nước Đức quốc xã – gọi là Hiệp ước Munich.

Giới nghiên cứu chính trị thế giới cho rằng, hội nghị đêm 29, rạng sáng 30/9/1938, tại Munich là ‘hội nghị thoái tha nhất trong lịch sử loài người’. Tại hội nghị này, hai đế quốc sừng sỏ nhất bấy giờ (Anh và Pháp) đã bán rẻ đồng minh của mình qua Hiệp ước Munich dâng đất cho Hitler. Hiệp ước Munich có 8 điều với một số nội dung là Tiệp Khắc phải cắt đất cho Đức; các công trình công cộng Tiệp Khắc phải bảo vệ không được phá khi bàn giao cho Đức... Chính vì lý do này, tháng 3/1939, Hitler đã xâm chiếm toàn bộ lãnh thổ Tiệp Khắc mà không hề gặp sự phản kháng từ Anh – Pháp; tháng 9 cùng năm, Đức, tấn công Ba Lan, chiến tranh thế giới lần thứ 2 bùng nổ...” (Trích từ Wikipedia)

Hiệp định Munich năm 1938 thường được cho là một cách diễn đạt mơ hồ cho sự thất bại trong việc chống lại các lãnh đạo chuyên chế. Hội nghị thượng đỉnh Trump–Putin đã diễn ra vào thứ Sáu tuần vừa qua tại Alaska lại có một điểm tương đồng rất chính xác với Munich.

Khi xưa, chính phủ Czech đã không có đại diện tại bàn đàm phán, bởi Hitler, Chamberlain, Mussolini, và Daladier đã đồng ý về một thỏa thuận chia cắt đất nước họ. Ngày nay, Tổng thống Volodymyr Zelenskyy của Ukraine cũng không có mặt khi các nhà lãnh đạo Nga và Mỹ thảo luận về số phận và biên giới của đất nước ông.

Những tin tức liên quan đến việc Chính Phủ Trump đang thảo luận việc cắt đất nhường lãnh thổ của Ukraine cho Nga đã gióng lên hồi chuông cảnh báo Ukraine và khắp Châu Âu. Đối với người Ukraine và người Châu Âu, kịch bản xấu nhất là Trump và Putin sẽ

đạt được thỏa thuận về “trao đổi đất đai” ngay sau cuộc gặp ở Alaska. Đương nhiên sự thỏa thuận của hai người hoàn toàn tuyệt đối trong bí mật. Điều này có nghĩa là Ukraine sẽ nhượng lại vĩnh viễn phần lớn lãnh thổ của mình cho Nga.

Lịch sử là một sự lặp đi lặp lại theo chu kỳ thịnh suy vô hình của nó. Trạng huống của Tổng thống Ukraine Volodymyr Zelenskyy của Ukraine năm 2025 có khác chi đâu tình trạng của Tổng thống Tiệp Khắc Eduard Benes năm 1938.

Về mặt pháp lý, Nga cưỡng chiếm Crimea và bốn tỉnh phía Đông–Nam của Ukraine cả thế giới không ai chấp nhận. Nhưng trong trạng huống này, Zelenskyy không thể không thừa nhận trên thực tế rằng mình là người nắm con dao đằng cán, đang thất thế trên mọi lãnh vực trong cuộc chơi, chấp nhận cho Nga chiếm đóng một vùng lãnh thổ là một điều cần thiết để đi đến hai vị nguyên thủ quốc gia Putin và Zelenskyy ngồi vào bàn đàm phán. Nếu chiến tranh còn kéo dài bao lâu nữa thì chỉ có dân tộc Ukraine gánh chịu bấy nhiêu mà thôi. Đơn giản chỉ có vậy.

Cha nó lú còn chú nó khôn. Zelenskyy không thấy, nhưng chẳng lẽ những bộ óc “siêu đẳng chính trị” của Châu Âu cũng không thấy luôn hay sao? Tranh chấp lãnh thổ là chuyện nhỏ. “Độc Lập và Chủ Quyền” của một quốc gia mới là điều quan trọng. Các Đại Cường của Châu Âu như Anh, Pháp, Đức, Ý phải thấy điều đó qua kinh nghiệm lịch sử của Phần Lan sau hai cuộc chiến với Nga vào những năm 1940. Các hiệp ước hòa bình cuối cùng đã dẫn đến việc Phần Lan phải nhượng lại khoảng 10% lãnh thổ của mình cho Nga. Phần Lan thời hậu chiến cũng buộc phải duy trì trạng thái trung lập để tránh gây thù chuốc oán giữa Châu Âu và Moscow. Nhưng điều quan trọng là Phần Lan vẫn giữ được nền độc lập pháp lý và nền dân chủ của mình, từ đó cho phép họ trở thành một quốc gia thịnh vượng, tự do, và thành công.

Đó là lý do tại sao, Zelenskyy luôn luôn đòi hỏi có một sự cam kết bảo đảm an ninh cho quốc gia mình sau thời hậu chiến. Zelenskyy và các nhà lãnh đạo EU vẫn tin tưởng (giả vờ chẳng!?) rằng họ vẫn có thể đạt được một kết quả tốt hơn. Kết quả đó là một cuộc ngừng bắn ngay tức khắc kèm theo sự đe dọa trừng phạt thứ cấp đối với Nga nếu Putin tái khởi động chiến tranh. Với tình thế hiện giờ, sự tin tưởng này cũng đã trở thành vô vọng. Lãnh đạo Châu Âu đã nhìn ra được rằng giải quyết chuyện Ukraine không phải chỉ xoay quanh vấn đề lãnh thổ mà nó cần thảo luận nhiều vấn đề bao quát rộng lớn hơn, nhất là khi Mỹ ra mặt công khai công nhận Nga là một người bạn láng giềng tốt! Châu Âu bị gạt ra ngoài cuộc chơi một cách tàn nhẫn!

Trước ngày Trump và Putin gặp nhau (15/8/2025), ở Châu Âu rộn ràng tất bật Hội Nghị... rồi lại Hội Nghị... rồi lại Hội Nghị, mà Hội Nghị về chiến tranh Ukraine, một trong những quốc gia thuộc hạng cường quốc của Âu Châu. Năm 1991 Gorbachev tuyên bố giải tán đảng cộng sản, và sau đó năm 1993 giải tán khối liên minh Warszawa, trả độc lập tự chủ cho các nước chư hầu Đông Âu, tự do gia nhập vào khối EU (Liên Minh Âu Châu), khối NATO (Liên Minh Bắc Đại Tây Dương)... chỉ riêng có Ukraine là... ngoại lệ.

Dưới mắt của Mạc Tư Khoa, trong suốt thời gian chiến tranh Nga–Mỹ, Ukraine vẫn là một “chư hầu” thân tín thể như huynh đệ thủ túc. Nga đã dùng gần như 1/2 GDP của mình để xây dựng Ukraine trở thành một “con cộp” ngồi ngay ngưỡng cửa Châu Âu với biệt danh “siêu cường nguyên tử thứ ba của thế giới”. Nói một cách bình dân, chuyện Ukraine là chuyện gia đình anh em chúng tôi (Nga–Belarus–Ukraine) mắc mớ gì các ông xía vào để đe dọa chúng tôi khi chúng tôi thất thế, vì chúng tôi đã giải tán khối liên minh quân sự Warszawa rồi. Xin các Ông đừng nghĩ rằng chúng tôi là một kẻ ngốc mà được đăng chân leo lên đăng đầu.

Nỗi lo âu nhất của Châu Âu nói chung và Ukraine nói riêng là Hoa Kỳ, hay nói cho rõ hơn, Donald Trump hát bài “Gặp Nhau Làm Ngơ” đối với NATO và EU mà còn lại còn ca tụng và khen ngợi Putin thì... bỏ mẹ cả đám. Lo âu không phải vì sợ Nga tấn công khiến đại chiến bùng nổ, mà Châu Âu chỉ sợ “mất chỗ ngồi” và cũng sẽ không có chỗ ngồi trong kỷ nguyên mới này. Điển hình nhất là Trump gặp Putin bàn chuyện “đại sự” của Châu Âu đã nhiều lần mà không thềm thêm xía gì đến EU!

Ngày 9/8/2025, các lãnh đạo Châu Âu đưa ra lời “tuyên bố chung” sau hội nghị như sau:

... “Chúng tôi đồng thanh hoan nghênh nỗ lực của Tổng thống Trump nhằm chấm dứt cuộc thảm sát tại Ukraina qua cách kết hợp hoạt động ngoại giao tích cực, hỗ trợ Ukraine và gây áp lực lên Mạc Tư Khoa Nga mới có thể thành công trong việc buộc Nga chấm dứt cuộc chiến tranh phi pháp này. Chúng tôi (EU) sẵn sàng đóng góp bằng ngoại giao, cũng như bằng cách duy trì các hỗ trợ quân sự và tài chính đáng kể cho Ukraine, và bằng cách duy trì và áp đặt các biện pháp trừng phạt với Liên bang Nga. Chúng tôi khẳng định rằng một giải pháp ngoại giao phải bảo vệ các lợi ích an ninh quan trọng của Ukraine và châu Âu, các đường biên giới quốc tế công nhận không được phép thay đổi bằng vũ lực”.

Nổi và gáy lớn tiếng nhất là Con Gà Trống Thiến Gaulois “Em Ma Cà Rồng” đã gần giọng trên mạng X rằng: “Châu Âu chắc chắn phải là một phần của giải pháp, vì an ninh của châu Âu phụ thuộc vào điều này...”. Dĩ nhiên Zelenskyy hoan nghênh tuyên bố này bằng cả hai tay hai chân. Trong bản tuyên bố chung này có những gương mặt lãnh tụ lớn của Châu Âu như Tổng thống Pháp Emmanuel Macron, Thủ tướng Ý Giorgia Meloni, Thủ tướng Đức Friedrich Merz, Thủ tướng Ba Lan Donald Tusk, Thủ tướng Anh Keir Starmer, Chủ tịch Ủy Ban Châu Âu Ursula von der Leyen và Tổng thống Phần Lan Alexander Stubb.

Ukraine tuyên bố độc lập tháng 12 năm 1991, với nền độc lập này, Ukraine trở thành cường quốc hạt nhân thứ ba của thế giới chỉ đứng sau Mỹ và Nga. Thực tế thì sau khi Liên Xô tan rã, khoảng 1/3 kho vũ khí hạt nhân của Nga còn để lại cho Kiev.

Tháng 12 năm 1994, tại Hội Nghị Budapest, thủ đô Hungary, Mỹ, Nga, Anh, và Ukraine đã cùng ký một “Bản Ghi Nhớ” bảo đảm an ninh liên quan tới Kiev gia nhập Hiệp Ước không phổ biến vũ khí hạt nhân. Cam kết quan trọng nhất của ba nước là “tái khẳng định nghĩa vụ của họ để kiềm chế bất kỳ mối đe dọa hoặc động thái sử dụng vũ lực chống lại toàn vẹn lãnh thổ và độc lập chính trị của Ukraine”. Họ cũng cam kết “kiềm chế hành động áp bức kinh tế” đối với Ukraine và “tìm kiếm hành động lập tức của Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc để hỗ trợ cho Ukraine” trong trường hợp có “hành động tấn công” vào nước này.

Năm 2014, Vladimir Putin đã xóa bỏ “*Bản Ghi Nhớ Budapest*”, chiếm đóng và sáp nhập bán đảo Crimea vào Nga. Putin nêu lý do “*tình hình hiện tại ở Ukraine như cuộc cách mạng, một nhà nước mới đã nổi lên, nhưng chúng tôi không ký bất kỳ văn bản bắt buộc nào với nhà nước này. Nhà nước mới này được các nước phương tây chống lưng với ý đồ chống lại Nga...*”

Xin nhắc lại năm 2014, Tổng thống thân Nga của Ukraine là Viktor Yanukovych bị đảo chính lật đổ. Sự kiện này được gọi là “Phong Trào Maiden”, trước khi phong trào này nổi dậy, Nga vẫn hợp tác chặt chẽ với các chính phủ ở Ukraine và không có bất cứ kế hoạch hành động nào với Crimea. Sau sự kiện lật đổ Tổng thống thân Nga Viktor Yanukovych, Putin kết tội nhóm “Maiden” và tân chính phủ bị Châu Âu và Mỹ xúi dục nên mới xảy ra chuyện.

Giờ đây, sau hơn ba (3) năm tấn công xâm chiếm lãnh thổ Ukraine với thế lực quân sự thượng phong, nhưng Nga vẫn chưa đạt được chiến thắng cuối cùng, mà cũng không thể nói Nga đã thất bại hoàn toàn.

– Đến Alaska gặp gỡ Donald Trump, Putin đã “chuẩn bị tâm tư” rất kỹ lưỡng chu đáo, cân đo đong đếm lợi hại, được mất, hơn kém về tất cả vấn đề liên quan đến chiến lược toàn cầu của Mỹ, nên lập trường của Putin khó mà lung lạc được, nhất là thái độ “thù hận không đội trời chung” của Tổng thống Ukraine Volodymyr Zelenskyy. Khó mà có chuyện Putin và Zelenskyy ngồi đối diện nhau để thảo luận một cách thân thiện ôn hòa. Chuyện này, Zelenskyy đã để xảy ra một lần với Donald Trump rồi.

– Đến Alaska gặp gỡ Putin, Trump đã chuẩn bị cái gì? Chỉ có Ông Trời biết được Trump đang nghĩ cái gì trong đầu. Với tính khí hay “cà rỡn” cố hữu của Ông, khó ai có thể đoán được những gì sẽ xảy ra sau ba tiếng đồng hồ gặp gỡ giữa Trump và Putin. Bề ngoài thực tế thì Trump lúc nào cũng quan tâm đến việc tuyên bố chiến thắng hơn là những chi tiết nhỏ nhoi vụn vặt tẻ nhạt của một thỏa thuận. Thất bại là “kẻ thù sinh tử của Trump”.

Cho dù bất kỳ thỏa thuận nào (Dù được bảo mật tuyệt đối) giữa Putin và Trump hôm thứ sáu 15/8/2025 thì cũng chỉ là “sự khởi đầu” chứ không phải kết thúc một quá trình lâu dài của mối tình “Nay Bạn Mai Thù” của truyền thống và lịch sử của các nước Châu Âu.

Hôm nay, Ukraine và Châu Âu biết rằng họ cần chiều theo Trump để chơi một cuộc chơi dài hơi với Mạc Tư Khoa. Hơn ai hết họ (EU) biết rằng đây không phải là sự chọn lựa tốt, nhưng họ không còn sự chọn lựa nào tốt hơn.

Mỗi một con người khi sinh ra đều có một “cái tôi” riêng. Mỗi một quốc gia xuyên qua quá trình lập quốc cũng đều có cái tôi riêng. Cái tôi được hiểu một cách tóm gọn là sự nhận thức về tư cách, nhân phẩm hoặc giá trị của chính mình (Quốc Gia). Cái tôi là cá tính, bản chất vốn có của mỗi con người (quốc gia) để phân biệt với người khác. Theo đúng nghĩa, cái tôi giúp chúng ta định vị được bản thân trong xã hội rộng lớn, nó sẽ tốt đẹp nếu chúng ta biết cách điều chỉnh cho phù hợp, hài hòa giữa “cái tôi” và cái chung. Ngược lại, nhiều người có cái tôi quá lớn, tự xem “ta là một, ta là riêng, ta là tất cả”, được vài kẻ nịnh bợ tung hô ca tụng nên dễ rơi vào ngộ nhận, tự huyễn hoặc bản thân, coi mình là số một không ai bằng, không ai quan trọng hơn, xem thường người khác và dần trở nên ngông nghênh hống hách, không còn biết quan tâm đến giá trị của người khác, quên đi trách nhiệm của mình với tập thể cộng đồng.

Châu Âu ngày nay vẫn còn hơi hướm “cái tôi Thực Dân” của thế kỷ 19–20, nên Châu Âu can dự quá nhiều quá sâu vào vấn đề Ukraine, dẫn đầu cho chủ trương này là Pháp. Nga và Ukraine cũng là người Châu Âu, cũng đều mang căn bệnh “cái tôi” của một lịch sử lập quốc lâu đời của các dân tộc Châu Âu, cũng coi mình là số một không ai bằng, không ai quan trọng hơn, xem thường người khác và dần trở nên ngông nghênh hống hách.

Xạo tôi ngồi hàng giờ để tự đào xới những cái “nghịch lý” của cuộc chiến quái đản này thì mới nhìn ra được một khía cạnh cũng khá hợp lý.

Châu Âu chấm dứt nhúng tay vào chuyện Ukraine thì mọi sự sẽ ổn ngay tức khắc. Cái gì của Cesar hãy trả lại cho Cesar. Đừng giành giật sân trước của người ta làm sân sau nhà mình, đừng ngay chuyện dụ dỗ vợ thằng hàng xóm bỏ chồng theo tui đi. Đừng tuyên bố và khẳng định rằng “vận mệnh của Ukraine là vận mệnh của Châu Âu”, đừng khuyến khích Zelenskyy “cứ tiếp tục chiến đấu đến cùng, có chúng tôi (EU) bên cạnh đây, đừng tiếp tục cổ động cho Ukraine gia nhập vào NATO, v.v. và v.v.”

“Lùi một bước biển rộng trời cao – Nhẫn một chút sóng yên biển lặng”. Tránh voi đâu có xấu mặt nào. Nếu Châu Âu vẫn xem mình là “số một” không ai bằng thì rán mà giữ Ukraine, Trump và Putin không có cản đường đâu, họ đang bận để sắp xếp một ván cờ khác, một ván cờ lớn hơn.

Hoa Kỳ đã đi trước Châu Âu một bước vì Hoa Kỳ không phải là EU. Ngay từ lúc khởi đầu (2/2022) Hoa Kỳ đã nhiều lần khẳng định rằng Mỹ sẽ không can dự vào chiến tranh Ukraine mà chỉ viện trợ thôi. Tính từ tháng 1/2022 đến cuối tháng 4/2025, Quốc hội Hoa Kỳ đã phê duyệt tổng cộng 174.2 tỷ USD viện trợ cho Ukraine, trong đó khoảng 83.4 tỷ USD đã được giải ngân tính đến đầu năm 2025.

Tổng số tiền viện trợ cho Ukraine của các định chế EU thì chỉ có 52.1 tỷ USD, nhưng nếu tính tổng số tiền viện trợ cho Ukraine cả các định chế quốc gia thành viên EU, thì con số này là 137.6 tỷ USD, cao hơn so với viện trợ của Mỹ.

Dĩ nhiên, Mỹ chỉ có một, EU có đến 27 nước lận! Nhưng con số 174 tỷ USD viện trợ của Mỹ chỉ là hạt muối bỏ biển cho một cuộc chiến tranh gần như chiến tranh quy ước lâu dài cho đến khi đối phương phải “tháo chạy”, như Mỹ đã từng tháo chạy ở Việt Nam.

Tháng 1 năm 2025, Donald Trump trở lại Tòa Bạch Ốc, số phận của NATO cứ đong đưa như sợi chỉ mảnh trước gió, nay thì Trump đe thế này, mai thì Trump dọa thế kia khiến các thành viên NATO, hầu hết là các quốc gia Châu Âu cũng không biết đường đâu mà mò, đứng ngồi không yên. Tương tự như thế, số phận của Kiev vốn là số phận của một “cây tâm gửi”, Mỹ cắt viện trợ, Kiev còn thoi thóp bao lâu hay bấy lâu từ viện trợ của EU. Nhiều nhà quan sát e rằng nếu Mỹ bỏ rơi Ukraine, sẽ có rất nhiều quốc gia thành viên của EU sẽ theo con đường của Mỹ, và họ cũng còn đưa ra câu hỏi “liệu cái tôi của Châu Âu, điển hình như Anh, Pháp, Đức, Ý sẽ còn tiếp tục viện trợ cho Ukraine bao lâu nữa....” nếu Trump và Putin đồng ý với nhau “Chiến Tranh Ukraine.... muôn năm?”

Xạo chơi cho vui vậy thôi, chứ vấn đề không đơn giản như vậy đâu. Giả sử như, EU tuyên bố chấm dứt viện trợ cho Ukraine, có nghĩa là khai tử Ukraine thì vấn đề khác nảy ra ngay: Ai dám bảo đảm an ninh cho các quốc gia thành viên của EU nếu bị Nga uy hiếp trong tương lai??? Câu hỏi này chỉ để dành cho Putin trả lời, không có một quốc gia dù lớn dù nhỏ gì của Châu Âu có đủ tư cách để trả lời câu hỏi này vì cái tôi của Châu Âu quá lớn nên “không còn biết quan tâm đến giá trị của người khác, quên đi trách nhiệm của mình với tập thể cộng đồng...”

Đề Kết:

Trong “Ngũ Nhạc Kiếm Phái” (Năm Châu) ngày nay, Châu Âu chỉ là một Nhạc Bất Quần của thế kỷ thứ 21.

Ngày mai, thứ hai 18/8/2025 Zelenskyy sẽ gặp Trump tại Washington. Chắc chắn là không có cái vụ “chửi lộn” như lần trước, hy vọng lần này là “chửi đúng” chứ không “chửi lộn” nữa.

Mong Lắm Thay! Cho nó xong cho rồi, Donald Trump còn rất bận rộn để... “đi đêm” với Tô Lâm Việt Nam nữa.

Như thường lệ, xạo cho vui rồi bỏ.

Út Bạch Lan

nguồn: internet eMail by vvc chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, August 18, 2025
tkd, Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*